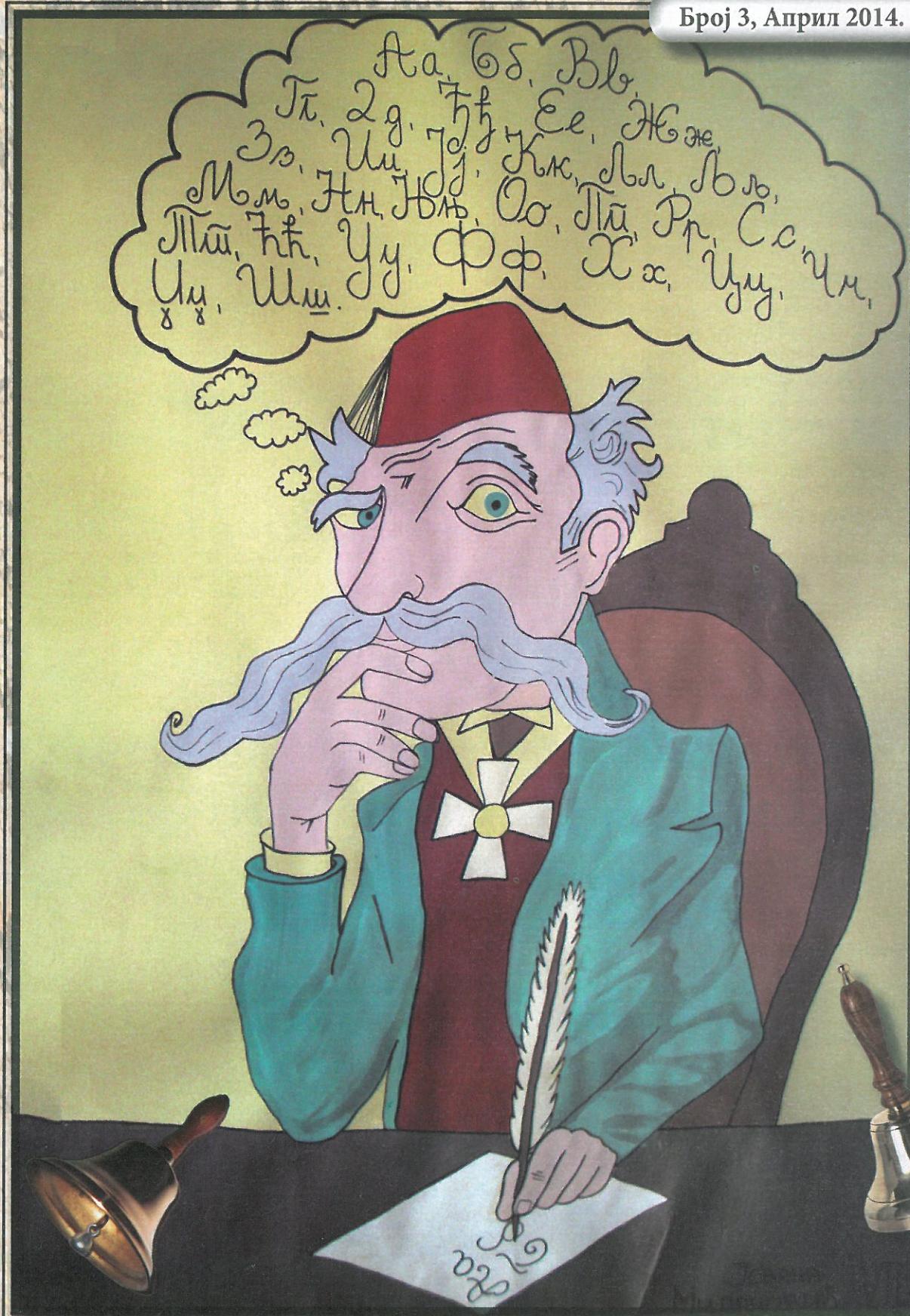

ШКОЛСКО ЗВОНО

Часопис ученика и наставника Основне школе "Вук Каракић" у Житковцу

Број 3, Април 2014.

Оснивач и издавач:

ОШ "Вук Караџић" Житковац

Штампа:

Астра прнт

Омладинских бригада бр.8

тел: 018/805-953

Титаж:300 примерака

Уредници:

Бранка Виденовић,

проф. српског језика

Драгиша Марковић,

проф. српског језика

Ликовна уредница:

Ивана Мирковић,

проф. ликовне културе

Редакција:

Даница Стошић VII1

Јована Милановић VII1

Алекса Костадиновић VII3

Урош Милојевић VII3

Сања Петровић VII4

Лука Богдановић VII2

Милица Цветковић VII3

Андреја Недељковић VII3

Анђела Трифуновић VII3

Милена Пешић VII3

Милица Павић VI2

Јелена Костић VII3

ДРАГИ ЧИТАОЦИ,

Школско звоно је поново пред вама. Потрудили смо се да забележимо дешавања у школи, многобројне активности које су нас пратиле током ове школске године и наше успехе на које смо поносни. Срећни смо што видимо наслеђана лица ученика, сви заједно се трудимо да све обавезе које нас очекују што лакше решимо. Надамо се да ћете,

листајући ове странице, пронаћи понешто занимљиво. Сви смо се потрудили да наш школски часопис што лепише напишемо. Многима ће можда баш ово школско звоно остати лепа успомена из школских дана јер у њему остављају свој траг цртежом, фотографијом, лепом речју. И на крају будите срећни, уживајте у сваком дану јер срећа је најлепша баш на вашем лицу.

САДРЖАЈ:

Интервју са директором.....	3
Успеси наших ученика	4-5
Стогодишњица почетка И св. рата	6
Прославе у нашој школи	7
Дешавање у нашој школи	8-9
Наша библиотека	10
Конкурси у нашој школи	11
Еколошки кутак	12
Шта знаш о саобраћају	13
Ликовни радови	14-15
Пишемо и стварамо	16-17
Пишемо и стварамо	18-19
Угледни часови	20-21
Зубари су наши другари	22
Женски фудбал у Житковцу	23
Наша екскурзија	24-25
Наши информатичари	26
Смех је здравље	27

ИНТЕРВЈУ СА ДИРЕКТОРОМ ШКОЛЕ

-Ближимо се крају још једне школске године. Какви су Ваши утисци о успешности реализација плана и програма васпитно-образовног рада?

-Настава у школској 2013/2014. години почела је на време, наставни план се у потпуности реализује. Рад се одвија према школским програмима од првог до осмог разреда, као и према глобалним и оперативним плановима наставника. Настава се одвија у матичној школи у Житковцу и у пет издвојених одељења, у Моравцу, Нозрини, Лужану, Прћиловици и Горњем Сухотну. Наши ученици активно учествују на свим такмичењима из различитих предмета и пласирају се на даља такмичења. Поред тога, укључују се у многобројне слободне активности, што сматрам да је нарочито важно, јер на тај начин развијају све бољи однос према школи, сарадњу са наставницима, као и међусобно дружење које доприноси развијању бОльих вршњачких односа.

-Шта је све урађено како би се побољшали услови рада ученика и наставника у односу на прошлу школску годину?

-У свакој новој школској години трудимо се да што више побољшамо услове рада, пре свега, нашим ученицима и наставницима. Пре почетка школске године, извршени су сви организациони, хигијенско-технички и остали припремни радови на обезбеђењу услова рада за нормалан почетак и рад у новој школској години. Набављена су неопходна средства за наставу. У матичној школи у Житковцу јула 2013. започета је реконструкција парног грејања и котларнице, замењени су котлови, додати радијатори и развучена мрежа у деловима школе где је било потребе. Завршени су радови на изградњи хидрантске мреже у дворишту школе и котларници. Окречене су свлачионице, кабинет за физичко васпитање, као и учионице број 14 и 19. Реновирана је и школска библиотека коју смо опремили новим полицама, компјутером, штампачем, и што је најважније, већим бројем књига како би наши ученици имали могућност да што више читају и проводе време у пријатном амбијенту.

-Како су текле припреме за почетак школске године у издвојеним одељењима?

-У издвојеном одељењу у Прћиловици окречени су ходници, учионице и наставничка канцеларија. Засађено је петнаест четинара у дворишту школе. Постављен је видео надзор, који је делимично оштећен приликом превалне крађе. У Горњем Сухотну урађена је ограда, завршени су радови на канализацији, постављена је заштитна мрежа иза гола игралишта, као и стаза од школе до игралишта. У Моравцу је у сарадњи са месном заједницом купљен и постављен нови котао као и клупе у школском дворишту. За издвојено одељење Нозрина урађен је пројекат за парно грејање. У Лужану су окречене учионице и канцеларија. Ангажовањем учитеља једна учионица је адаптирана у простор за одржавање часова физичког васпитања.

-Како је протекла реализација програма стручног усавршавања?

Годишњим планом рада и планом стручног усавршавања предвиђени су различити облици унапређења квалитета рада наставника и саме наставе. Наставницима је омогућено стручно усавршавање како унутар школе извођењем угледних часова, организовањем стручних трибина, тако и присуством многобројним семинарима, стручним трибинама и презентацијама. Присуство наставника акредитованим семинарима допринело је бољем раду наставника, опхођењу према ученицима и бољој сарадњи са родитељима. На угледним часовима примећено је да наставници користе стечена знања у свим сегментима наставног процеса, како у преношењу знања, тако и у области васпитања.

Зоран Ивановић, директор школе

-У којим све пројектима учествује наша школа?

-Наша школа је укључена у пројекат "Професионална оријентација на преласку у средњу школу", намењена ученицима 7. и 8. разреда. Сви ученици и њихови родитељи анкетирањем су се изјснили да желе да похађају поменути програм. Циљ самог програма је да ученици кроз низ радионица сами пронађу и препознају везу између својих жеља, интересовања и могућности да на прави начин изаберу свој пут у будућност. Реализација пројекта "Образовна инклузија Рома" у сарадњи са локалном управом трајала је до септембра 2013., а као трајни задатак остало је мотивисање и рад на свеобухватном школовању ромске популације као и смањивање временог напуштања школе.

-Да ли је у довољној мери остварена сарадња са друштвеном средином?

-И ове године је остварена успешна сарадња са Центром за социјални рад, Здравственим центром Алексинац, (Зубном амбулантом у Житковцу, Епидемиолошком службом у Алексинцу), Општинском организацијом Црвеног крста, Центром за културу и уметност, НВО "Нада", Царитас-ом, Локалном управом-одељење за друштвене делатности и Канцеларијом за младе, Градском библиотеком "Вук Каракић", дечјом установом "Лане", осталим основним и средњим школама са територије Општине Алексинац као и са месним заједницама које гравитирају нашој школи у реализацији многих акција. Наравно, и родитељи учествују у многим акцијама које су организоване у школи као и у решавању проблема своје деце у сарадњи са наставницима и стручном службом. Остварена је добра сарадња са локалном радио и ТВ станицом. На порталу школа Општине Алексинац објављују се информације значајне за школу, а све значајне активности наше школе биле су медијски прораћене.

-Какве награде су предвиђене за најбоље ученике?

-Сваке године награђујемо највредније ученике који су уложили много труда и рада како би постигли тако добре резултате. И ове године за ученике који су се пласирали на окружно такмичење и њихове наставнике биће организована наградна екскурзија. Ученицима ће за Дан школе бити уручене дипломе и књиге. Поред доброг здравља, свим ученицима желим још пуно успеха у њиховом даљем школовању. Дан школе честитам свим радницима наше школе са жељом да нам свака нова школска година буде још успешнија.

Разговор водила Бранка Виденовић, проф.српског језика

УСПЕСИ НАШИХ УЧЕНИКА

-Пласман на Републичко такмичење из информатике и рачунарства

Сања Петровић, ученица седмог разреда ОШ "Вук Каракић" из Житковца (наставник Милан Динић), пласирала се на републичко такмичење из информатике и рачунарства "Сајт за безбедан интернет". Она је у недељу, 9.3.2014. године, на окружном такмичењу у гимназији "Стеван Сремац" у Нишу освојила друго место. Републичко такмичење биће одржано 30.3.2014. године у Новом Саду.

-Одличан успех наших СРБИСТА

На Општинском такмичењу из српског језика и језичке културе, одржаном у суботу 8. марта, ученици наше школе остварили су феноменалан резултат. Чак шесторо ученика пласирало се у виши круг такмичења. Ученица осмог разреда Милица Павић (8/2)(наставница Данијела Милчић), освојила је прво место и пласман на окружно такмичење. У категорији седмог разреда најбоље су биле Сања Петровић (7/4) са 19 поена и Јована Милановић (7/1)(наставница Бранка Виденовић) са 16 поена. А у категорији петог разреда наша школа има три представника на предстојећем окружном такмичењу, које ће се одржати 5. априла у Нишу. Друго место на општинском такмичењу освојио је Андрија Златковић (5/4), а треће место Даница Стефановић (5/3) и Теодора Павловић (5/2)(наставница Љиљана Богдановић).

На Окружном такмичењу из српског језика и језичке културе, одржаном 5. априла ове године у Нишу, ученице седмог разреда Сања Петровић (7/4) и Јована Милановић су нашу школу представиле у најбољем светлу освојивши треће место.

-Општинско такмичење из биологије

5. разред

Матија Петровић, 3 место, наставница Весна Миленовић
Јована Милошевић, 3 место, наставница Весна Миленовић

6. разред

АНђела Јанковић, 3 место, наставница Тамара Поповић
Емилија Марковић, 3 место, наставница Тамара Поповић

7. разред

Алекса Николић, 2 место, наставница Весна Миленовић, пласман на окружно такмичење
Сања Петровић, 3 место, наставница Весна Миленовић
Даница Стошић, 3 место, наставница Весна Миленовић

8. разред

Илија Марјановић, 2 место, наставница Тамара Поповић, пласман на окружно такмичење
Бојан Бојковић, 3 место, наставница Весна Миленовић

-Успех на Општинском такмичењу из страних језика

У суботу 22. фебруара, наша школа је била домаћин Општинског такмичења из страних језика: енглеског, руског и француског. Такмичили су се ученици осмог разреда из четири основне школе наше општине. Од четири ученика која су се пласирала у виши ранг такмичења, половина јесу наши ученици. Теодора Митровић и Александар Грујић ће, заједно са својом наставницом Јеленом Недељковић, представљати нашу школу на окружном такмичењу, које ће се одржати 23. марта у Нишу. Они су освојили чак 32 од максималних 40 бодова.

-Успех младих математичара

На Општинском такмичењу из математике одржаном 1. марта, ученици наше школе су остварили одличан резултат. Прво место и максималних 100 поена освојио је ученик трећег разреда Илија Ђорђевић (учитељица Зорица Тошић), а друго место у истој категорији са 89 поена заузео је Андреја Стефановић (учитељица Добринка Петровић). У категорији четвртог разреда, 3. место је освојио Лука Цветковић (учитељица Мирјана Станојевић), 4. место Лазар Дидић (учитељица Мирјана Бабић) и 5. место Милош Урошевић (учитељица Радица Михајловић). У категорији виших разреда имаћемо 3 представника на предстојећем окружном такмичењу, које ће се одржати 5. Априла у Нишу. Пети разред ће представљати ученица Данијела Момчиловић (5/1)(наставница Јасмина Ђорђевић). Ученица шестог разреда Анђела Милосављевић (наставница Јасмина Ђорђевић) је освојила прво место на општинском такмичењу и пласман у виши ранг такмичења. Представник осмог разреда на окружном такмичењу биће Исидора Ђорђевић (8/1)(наставница Александра Миловановић), која је на општинском такмичењу освојила 3. место.

-Општинско такмичење из историје

Прво место на Општинском такмичењу из историје и пласман на окружно такмичење остварили су Матија Петровић (пети разред), Лазар Банковић (шести разред), Мильана Ристић (седми разред) и Александар Грујић (осми разред). Друго и треће место освојили су: Анђела Милосављевић (шести разред), Јована Милановић, Ана Томић и Алекса Костадиновић (седми разред).

УСПЕСИ НАШИХ УЧЕНИКА

Највећи успеси на такмичењима 2012/13.

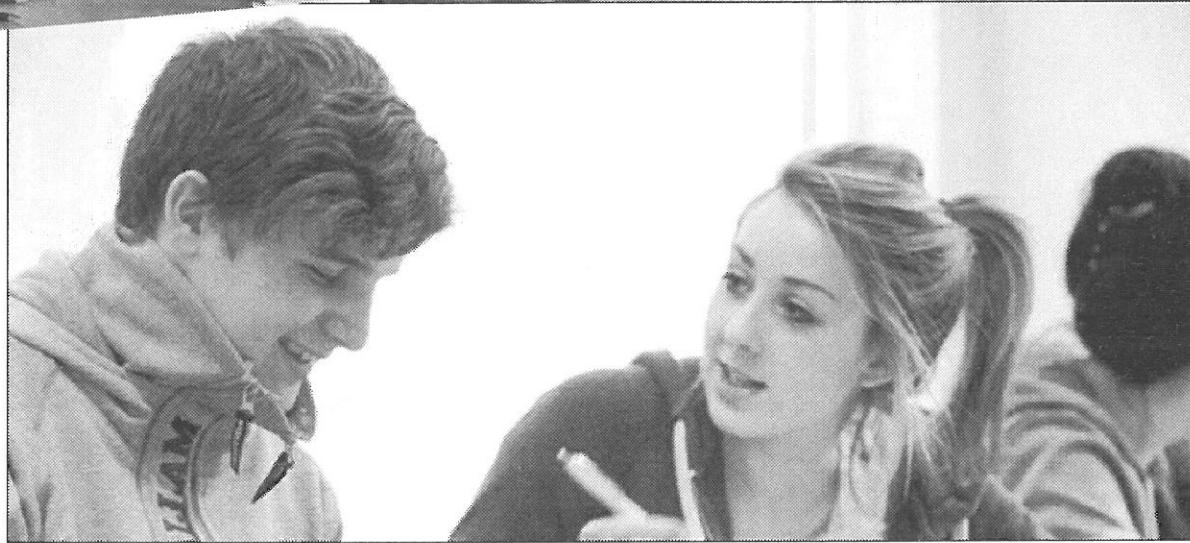
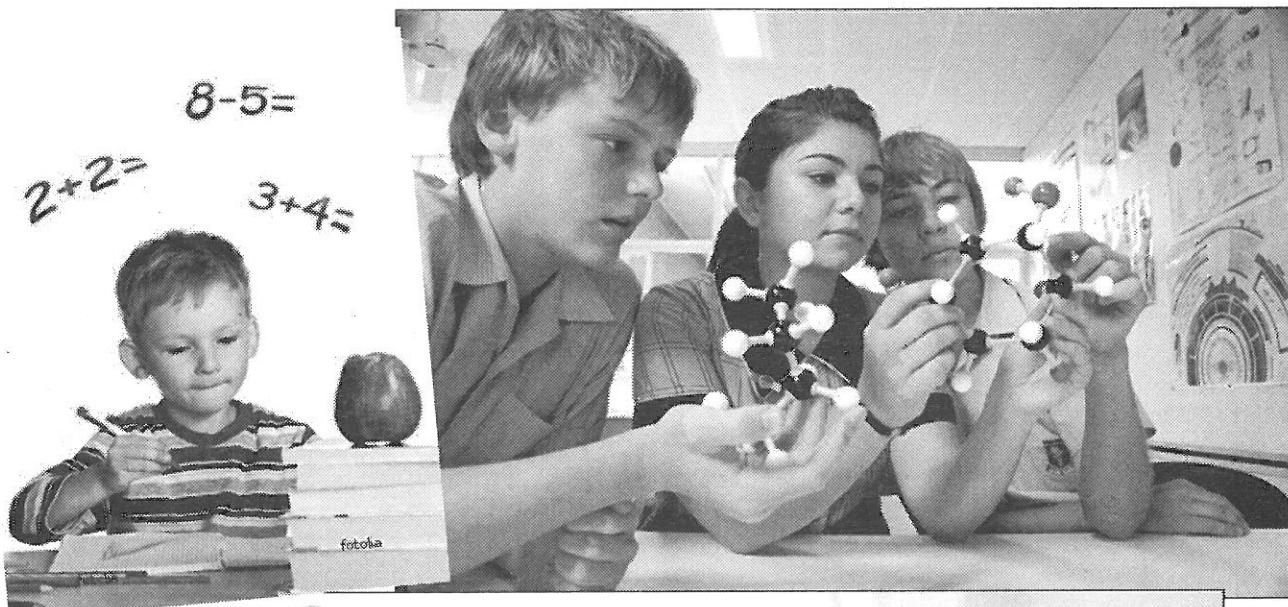
Ученик осмог разреда ОШ "Вук Караџић" Александар Милосављевић (наставница Слободанка Пејковић), освојио је 4. место на Републичком такмичењу из историје, одржаном 11. маја 2013. године у Нишу.

У изузетно јакој конкуренцији, међу 300 учесника, Александар је на најбољи начин представио нашу општину.

У ЕТШ "Никола Тесла" у Нишу, 19. маја 2013. године, одржано је државно првенство из Информатике и рачунарства. Ученик наше школе Душан Савовић (наставник Милан Динић), освојио је треће место. Поред њега из ове школе, одличан резултат је забележила и Анђела Јанковић, 7. место.

Још један учесник републичких такмичења у претходној школској години, била је и Млађана Живадиновић, ученица осмог разреда. Учествовала је на Републичком такмичењу из српског језика и језичке културе у завичају српске писмености, Тршићу. Треба још поменути и то да је Млађана, баш захваљујући успесима на овом и многим још такмичењима током свог осмогодишњег школовања, проглашена ћаком генерације 98.

Љиљана Богдановић, проф. српског језика

СТОГОДИШЊИЦА ПОЧЕТКА И СВЕТСКОГ РАТА

Ове године навршава се сто година од почетка Првог светског рата који је трајао од 1914–1918. До тада је то био највећи ратни сукоб у коме су учествовале 33 земље. Погинуло је дванаест милиона људи, уз огромна материјална разарања. Повод за почетак рата био је смртоносни атентат Младобосанаца на престолонаследника Франца Фердинанда и његову жену Софију у Сарајеву, 28.јуна 1914.године. Међутим, узроци овог рата су дубоки и сежу у политичку прошлост Европе и Србије. Немачка и Аустрија више од једног века водиле су политичка продирања на Исток. Своју балканску политику непрестано су усмеравале на везивање Србије за своје интересе јер је пут на Исток водио преко ове балканске земље. Аустријска влада 28.јула 1914.године објављује рат Србији. Регент Србије, принц Александар Карађорђевић 29.јула објављује свој ратни проглас: "На нашу Србију насрнуло је велико зло. Аустроугарска нам је објавила рат. Невоље наше Краљевине и нашег народа са Аустријом нису почеле од јуче... Моја је влада... хотела избеги по сваку цену сукоб и зато је изашла у сусрет аустроугарској влади до крајњих граница попустљивости, преко којих не може ићи ниједна независна држава... Нажалост, бечки државници остаše глухи... Ја сам принуђен позвати све моје другове и храбре Србе под српску тробојку... Срби, браните свом снагом своје огњиште и српско племе. Не желећи да се преда српска војска се повлачи преко Албаније. Евакуисана је на Крф. У наредби Врховне команде од 25.11.1915.стоји: "Настао је тренутак када се стицајем прилика морамо повлачiti кроз Црну Гору и Албанију... Капитулација би била најгоре решење, јер се њоме губи држава... Једини спас из ове ситуације је повлачење на јадранско приморје. Ту ће се наша војска реорганизовати... те ћемо опет представљати једну чинјеницу с којом ће савезници морати рачунати. Држава није изгубила своје биће, она и даље постоји, иако на туђем земљишту, докле год је ту владар, влада и војска ма колика њена јачина била".

Повлачење кроз Албанију запамћено је као Голгота Србије. С војском је преко Албаније кренуо и један број цивила, већина политичких првака и професора универзитета. Измучене српске војнике свакодневно је косила смрт. Острво Видо је постало острво смрти, а море плава гробница.

"Стојте, галије царске! Спутајте крме моћне!
Гавите тихим ходом
Опело гордо држим у доба Језе ноћне
Над овом светом водом.

Ту на дну, где школе сан уморан хвата
И на мртве алге тресетница пада,
лежи гробље храбрих, лежи брат до брата,
Прометеји наде, апостоли јада.
...

То је храм тајanstva и гробница тужна
За огромног мрција ко наш ум бескрајна.
Тиха као поноћ врх острва јужна,
Мрачна као савест, хладна и очајна".

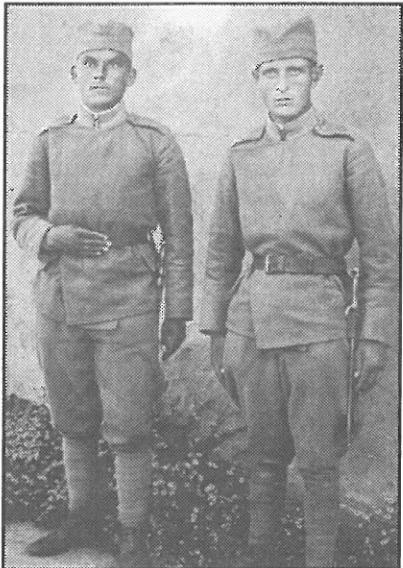
"Плава гробница", Милутин Бојић

Реорганизована војска је пребачена на Солунски фронт где је већ 1916. забележила успехе. Српске и друге савезничке снаге пробиле су фронт и убрзо је Бугарска била принуђена на предају. Српска војска је нездадрживо напредовала, а 1.11.1918.године ослобођен је Београд. Србија је скупо платила своју слободу. Процењује се да је током рата изгубила између 1.100.000 и 1.300.000 становника што је чинило готово трећину укупног становништва.

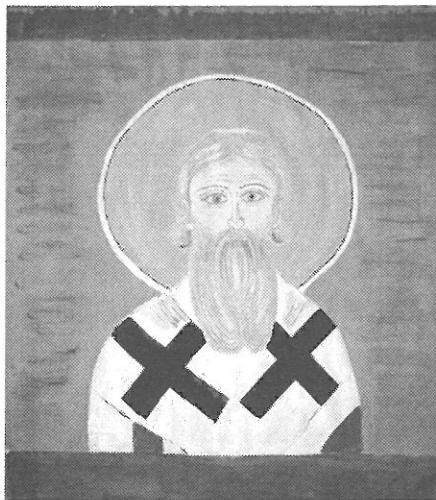

Међу многобројним јунацима из Првог светског рата нарочито се истакла српска херојна Милунка Савић. Рођена је у селу Копривници код Јошаничке Бање. Њену борбену славу потврђује и епитет који су јој дали Французи—"Српска Јованка Орлеанка". Као добровољац Милун, јавља се у Први балкански рат, поред 26000 других младића-добровољаца. У једном бомбашком окрају Милун је рањен и лекари су у превијалишту открили да се испод војничке униформе крије снажна девојка Милунка. На њену изричitu жељу задржали су је даље у јединици, но сада као Милунку. Када је почeo Први светски рат, каплар Милунка се јавља на дужност, али је војвода Степа одбија препоручујући јој болничарску службу. Командант Рудничког добровољачког одреда, мајор Воја Танкосић, прихвати девојку у своје редове. Милунка се прославила као прецизни баџач бомби. На Солунском фронту рањена је 6 пута, а Французи јој у два маха додељују Легију части. Након рата је демобилисана и ради у Београду као чистилица све до Другог светског рата. Остаје удовица са четворо деце и у тешким условима остаје достојна. Оптужена је за помоћ илегалцима, па неколико месеци проводи у Бањичком логору. Након рата поново тешко живи, али никоме се не жали. Тек када је 1972. године у новинама објављена репортажа о знаменитој хероини из Првог светског рата која живи у бедној кућици са ћерком инвалидом, доделују јој стан. Умрла је у 84. години живота, а о њеној храбrosti сведоче многобројна одликовања: две Карађорђеве звезде, две Легије части, две медаље Обилића, француски Ратни крст, руски Орден св. Ђорђа и други.

Милица Павић VIII

ПРОСЛАВЕ У НАШОЈ ШКОЛИ

Душан Сасовић 8 разред

Свечаном академијом под називом "Путује без пута и пут се за њим рађа" ученици осмог разреда су уз помоћ њихове наставнице српског језика Данијеле Милчић обележили Дан Светог Саве. Хор је допринео свечаности својим композицијама, а хором је руковођио наставник музичке културе Драгиша Дачић.

У СУСРЕТ ДАНУ ШКОЛЕ 25.4.2014.

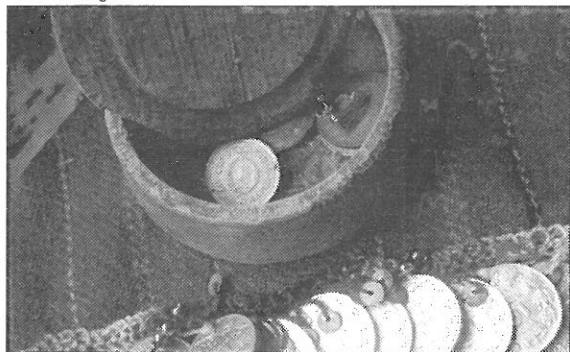

Ове године Дан школе обележавамо 25. априла 2014. године. Свечану академију "Оштаџина је ово Србина" представиће нам ученици осмог разреда који су вредно радили са њиховом наставницом српског језика Данијелом Милчић. Академија ће бити посвећена обележавању стогодишњице Првог светског рата. За музички део програма биће задужен Марко Марковић, наставник музичке културе. Сликом вам преносимо само делић радне атмосфере са пребе хора.

Јована Милановић VII

Забележили смо

Наши ходници сијају. Полако се врше припреме за предстојећи Дан школе. Сви желе да покажу своје умеће и креативност. Забележили смо речју и фотографијом и приказујемо вам.

ДЕШАВАЊА У НАШОЈ ШКОЛИ

Дружење са песником Властом Ценићем

Једног дана, наставница нам је прочитала песму Власте Ценића. Пожелели смо да песник дође и у нашу школу. Били смо заиста пресрећни када нас је песник посетио. Сачекали смо га на традиционалан начин уз погачу и со. То је песника посебно одушевило јер и сам пише нову збирку песама међу којима је и песма о том лепом традиционалном обучавању дочекивања госта уз погачу и со. Потрудули

смо се да песни и ку у пожелимо добродошлицу. Ученице су биле ународној ношњи и отпевале су једну изворну народну песму. Наши ученици казивали су стихове овог песника из збирке „Бате ће се жени“. Учионица је била препуна ученика, њихових осмеха и лепог расположења. Лепо је било видети расположење ученика који су дошли са својим учитељицама. Песник је рецитовао песме и стално укључивао децу, па је нашим ученицима било веома

занимљиво. Сликали смо се са песником и добили његов аутограм. Раставили смо се у лепом расположењу. Надамо се да је песник био задовољан нашим дочеком, те да ћемо и у будуће имати пуно овако лепих сусрета и дружења.

Милица Цветковић VII3

Професионална оријентација

Пројекат „Професионална оријентација у Србији“ спроводи ГИЗ, немачка агенција за међународну сарадњу у партнерству са министарством омладине и спорта Републике Србије. Пројекат има за циљ да ученици кроз пет фаза, а у оквиру часа одељенског старешине, изграде сазнања о себи и својим способностима, да развију вештине и умења, а све у циљу што бољег усмерења приликом одабира жељене школе, као и будућег занимања.

Наша школа изабрана је за Ментор школу (МОШ) чиме је стекла право да буде иницијатор и организатор различитих активности из области ПО у нашој локалној самоуправи.

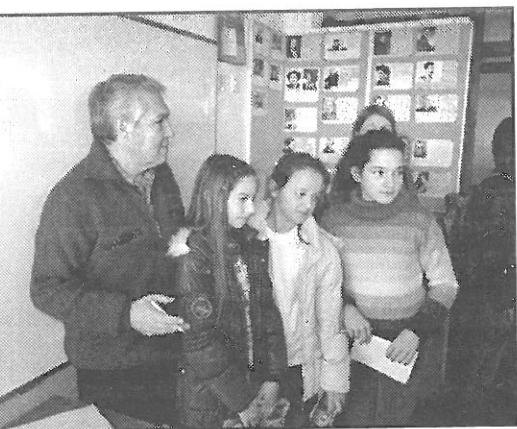
Тако смо у претходном периоду организовали први Реални сусрет где су гости били експерти различитих струка и образовних профиле: електромеханичар, ветеринар, васпитач, машински инжењер, психолог, професорка биологије, медицинска сестра и фризерка. Они су говорили о томе колико треба имати љубави према послу, колико бити истрајан и издржљив када нађу потешкоће, али и колико бити одговоран и стручан. Осветили су и тежу страну својих занимања: грешке, пропусте, физички и ментални напор. Било је речи и о томе ко је утицао на одабир њихових занимања, колико година траје школовање и какав је пут до запослења.

Како би се ученици нашли у реалној ситуацији, разговарали са искусним људима, чули битне ствари о жељеним занимањима те тако превазишли заблуде или поште претпоставке, организовали смо бројне посете различitim предузећима у нашој општини, а потом врло успешно организовали и Сајам образовања. Учествовале су средње школе из наше општине, али и из Ниша и Сокобање. Оне су ученицима 7. и 8. разреда преко кратких филмова о школама, школских часописа, флајера представиле своје програме рада, смерове, образовне профиле.

Конечно, пред Нову годину, 26.12.2013. године организовали смо костимирану журку „У свету рада“. Улазница за ученике заправо је био костим будућег занимања. Сви су задатак схватили врло озбиљно, тако да смо могли видети олачаре, раднике градске чистоће, полицајце, шумаре, лекаре, професоре, медицинске сестре, конобарице, бармене, свештенике, војнике, железничаре, возаче аутобуса, спортисте, аутомеханичаре итд. Присутни наставници бирали су најлепши костим, тако да је награђен ученик 8. разреда Стефан Стефановић који је носио костим свечтеника.

Све активности промовисали смо гостовањем на локалној Алт телевизији, као и слањем прилога радио станицама. У школи имамо посебан ПО кутак, у главном холу школе, где су изложене фотографије и радови. Овај пројекат је тек у свом повоју и верујемо да ће из године у годину бити све озбиљнији, те да ће заиста помагати ученицима у одабиру жељене школе и будућег занимања.

Данијела Милчић, професор српског језика, члан ПО тима

ДЕШАВАЊА У НАШОЈ ШКОЛИ

Мој читалачки дневник

Прошле године сам учествовала у такмичењу „Читалићи“ тако што сам урадила дневник читања. Циље био да се што боље и креативније урадиш читалачки дневник. Прочитала сам 11 књижевних дела и настојала сам да што више искажем своје мишљење о нјима и да их илуструјем. Моја наставница српског језика, Бранка Виденовић помогла ми је око изrade дневника својим упутствима. Мој труđ се исплатио и била сам пресрећна када сам сазнала да је мој дневник најбоље урађен. Добила сам диплому и прелепу књигу коју ми је уручио познати песник Власта Ценић. Читалачки дневник остаће ми као лепа успомена из школских дана. Препоручила бих свим ученицима да читају, јер читање пружа задовољство и уживање. Пред нама се отварају нови видици и светови. Учествујем у „Читалићима“ и ове године са још доста мојих дружица, а ко зна, можда се некоме посрећи да освоји прво место. ако и не будете први, није важно, важно је учествовати. Свакако сте на добитку. читањем, богатите свој дневник, стичете нова знања, а знање је нешто што вам нико не може одузети.

Јелена Костић VII3

МАТУРАНТИ ГЕНЕРАЦИЈЕ 1951.

Четрдесет година матуре

Јединствен догађај у нашој школи представља окупљање матураната генерације 51. На прославу матуре следеће године долази Слободан Стефановић Фана из Америке и Мирослав Бркић Стокер из Беча. Сваке године ова генерација некадашњих ученика обележава годишњицу матуре и не смета им што долазе из далеких крајева где их је својим путем одвео живот. Сусрет је увек дирљив, евоцира успомене на школске дане, наставнике и младост која је увек лепа.

Драгиша Марковић, проф.српског језик

Наша школа је једна од најхуманијих школа у земљи, а то смо доказали и у децембру, када смо учествовали у УНИЦЕФ акцији – продаји новогодишњих честитки. О нашим активностима и енергији са којом смо реализовали овај пројекат пуно се причало, а нама је најважнији резултат који смо постигли – сакупили смо значајну количину новца од које је половина дата УНИЦЕФ-у за помоћ деци Србије, а друга половина је стављена нашој школи на располагање.

Најдивнији тренутак читаве ове акције је онај у ком је Ученички парламент наше школе одлучио да се ова средства поклоне нашем другару, Марку Радуловићу, за неопходно бањско лечење. И ово није крај, већ почетак наших даљих хуманитарних активности – настављамо са прикупљањем додатних средстава за помоћ нашем другу.

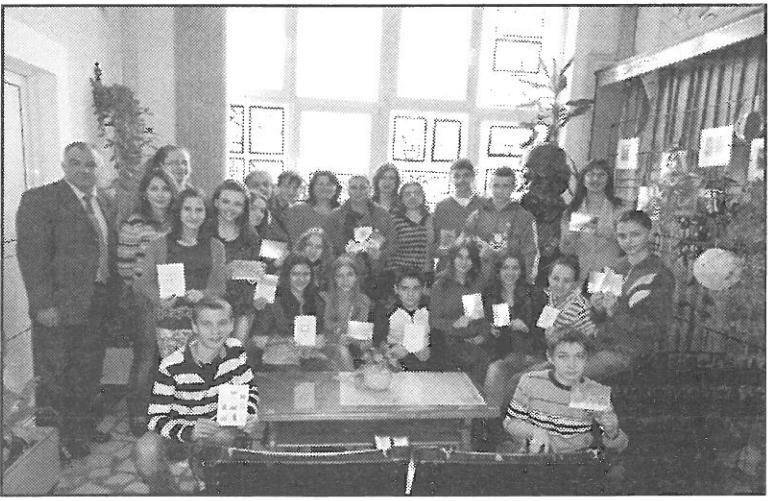
Поносни смо на нашу школу, Ученички парламент и све дивне ученике који нам сваког дана показију да знају да препознају праве вредности и са великим љубављу учествују у хуманитарним акцијама.

Емина Лазаревић, проф.енгл.језика

Дружимо се и стварамо

У организацији Удружења Ромкиња "Нада" из Алексинца 8.априла 2014.године поводом Међународног дана Рома у Центру за културу у Алексинцу приказан је пригодан програм који много говори о животу и култури ромског народа. Било је пуно игре, плеса, али и глуме. За глуму су били задужени поред још две школе из Алексиначке општине, и ученици наше школе. Са педагошким асистентом Наташом Петровић припремала сам дечју представу "Бајка о Пенгу". Бајка говори о постанку ромског народа и о њиховим старим занатима. Бајку смо осмислили на други начин, дали смо јој нови завршетак у коме деца закључују према којим вредностима треба да се окрећу, као и то да је њихова права будућност у школовању. Нарочито су се истакли ученици Лазар Дишић који је знао напамет готово све улоге и Јована Дишић и Невена Алексов које прелепо рецитују. И друга деца била су заиста дивна. За мене је ово било једно лепо, ново искуство и срећна сам што сам имала прилику да се боље упознам са овом дивном децом.

Бранка Виденовић, проф.српског језика

НАША БИБЛИОТЕКА - МЕСТО ЗА УЧЕЊЕ И ДРУЖЕЊЕ

Од 1. септембра наша школска библиотека је добила чак три нове библиотекарке: наставницу енглеског - Јелену Недељковић, наставничу српског - Бранку Виденовић и наставницу руског језика - Вери Рајковић. Ипак, то није једина нова ствар у животу наше драге библиотеке. У новембру је комплетно реновирана - купљени су нови намештај и рачунар, уведен је интернет, а штампач је добијен на поклон. Све ово је знатно осавременило и олакшало рад наших библиотекарки.

У децембру је библиотечки фонд обогаћен за око 300 књига. Међу насловима се истичу дела познатих страних и домаћих класика, али и савремених аутора. Најмлађи чланови су се посебно обрадовали сликовитим приказима авантура њихових омиљених цртаних јунака: истраживачице Доре, балерине Анђелине, добrog лутка Noddy-ија, мајстора Боба, Пепе прасиће и многих других. Зато и не чуди податак да се дневно у просеку у библиотеци размени око 60 књига.

Библиотека се активно уклјучила у сва дешавања организована од стране Друштва библиотекара Србије, као и општинског Актива школских библиотекара. У октобру смо посетили Сајам књига и пажљиво осмотрели штандове издавачких кућа са којима ћемо касније успоставити сарадњу. Као и прошле године, наша школа се, на челу са библиотекаркама, придружила међушколском пројекту промовисања књиге и читања, под називом „Читалићи“. Учешће у пројекту узели су многи ученици од 1. - 8. разреда, као и њихови учитељи и наставници.

Наша библиотека постала је место различитих друштвених дешавања - реализација дивних и креативних идеја. Ћа и јавним часом одржаним поводом обележавања годишњица смрти великана наше књижевности - Милоша Црњанског и Петра Петровића Његоша. Уследиле су још три презентације: Чланице Стручног већа страних језика, наставнице енглеског језика одржале су, свака понаособ презентацију семинара, часописа и уџбеника. Свим наведеним догађајима присуствовао је велики број наставника.

Библиотекарке се радо друже и уче заједно са својим члановима. Од почетка године, одржано је неколико часова у библиотеци: са ученицима другог и трећег разреда, као и час у оквиру пројекта „Подржимо ромско дете у процесу образовања“. Из ових дружења изникло је много правих малих уметничких радова - цртежа и стихова. Библиотекарке су активно учествовале и у припреми и извођењу школске смотре рецитатора. Поред тога, организовале су дружење ученика са познатим дечијим песником, Властом Ценићем.

Све информације о активностима везаним за рад наше школске библиотеке, могу се пронаћи на Facebook страни под називом „Школска библиотека Житковац“, која се редовно ажурира.

Јелена Недељковић, наставница енглеског језика и библиотекар

Библиотека

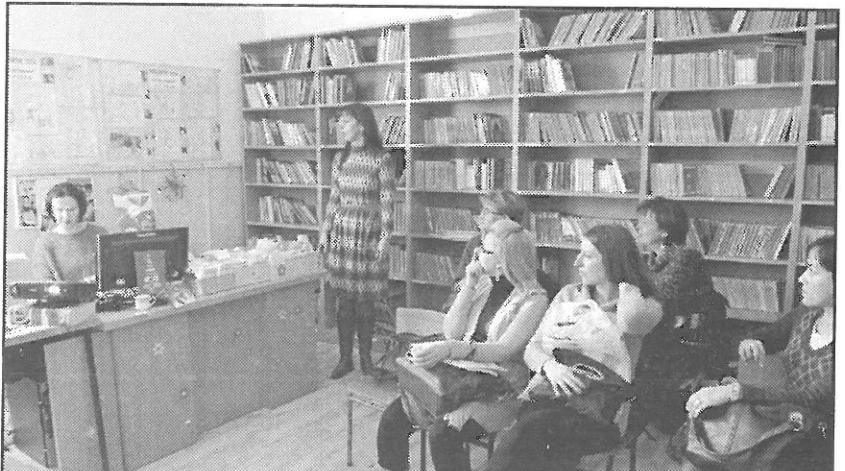
Питаш децу:
"Где се благо у школи крије?"

Ана је рекла:
"Другарство је благо најмилије!"

Јана се смешка и каже тихо:
"Знање је благо, то каже Марко".

А ја бих реко .отворено свима:
"Благо су књиге што их библиотека има".

Лазар Петровић III 1

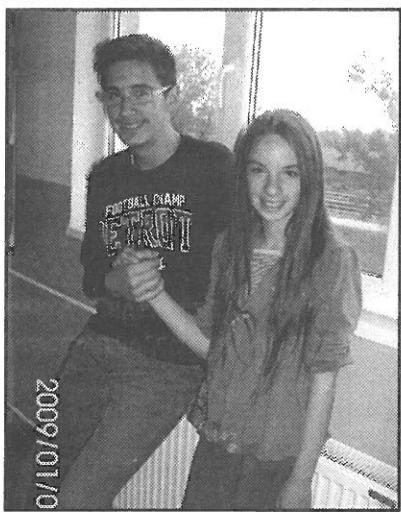

Ево како наши малишани доживљавају библиотеку, као место знања, мудрости, а књиге као највеће благо. То потврђују својим честим посетама библиотеци која је за њих постала, између осталог, и место лепог и креативног дружења, а ми библиотекари смо пресрећни што се свакодневно дружимо са таквом децом.

Ша ли сте знали?

Библиотека је реч грчког порекла и сложена је од две речи: библион-“књига” и тхеке-“ковчег”, “преградак”, “ормар”. То је, дакле дословно “ормар за књиге” или, у слободнијем преводу, “складиште књига”. Сама реч библион “књига” настала је према имену феничког града Библоса, одакле су стари Грци набављали листове папируса, по којима су онда писали и слагали их, тачније савијали у књиге, “библосе”. Археолози су крајем 19.в. открили остатке збирки глинених плочица исписаних клинастим писмом, старе четири, па чак и пет хиљада година. У петом и четвртом столећу пре наше ере у Грчкој су биле познате велике приватне кућне библиотеке појединих књижевника и филозофа као што су били Еурипид, Аристотел и други. Највећа јавна библиотека у старом веку била је чувена Александријска библиотека. Основана је у 3.столећу пре нове ере, имала је око 700 000 свитака и преко 42000 преписа на различитим језицима. Друга по величини у то време била је Пергамска библиотека са преко 200 000 свитака (“папируса”)

КОНКУРСИ У НАШОЈ ШКОЛИ

Безбедност на интернету

Учествовао сам на конкурсу "Безбедност деце на интернету" и освојио награду публике. Направио сам кратак филм који је трајао три минута. Моја другарица Данијела Петровић и ја заједно смо осмислили идеју како да направимо филм који ће у кратком времену пренети видљиву поруку о опасностима које нам се могу десити ако непажљиво користимо друштвене мреже. Никад не знамо ко је са друге стране интернета и наравно, морамо бити пажљиви када објављујемо наше податке.

Алекса Костадиновић VII3

ОГЊИШТЕ У ИСКРИ СЕЋАЊА

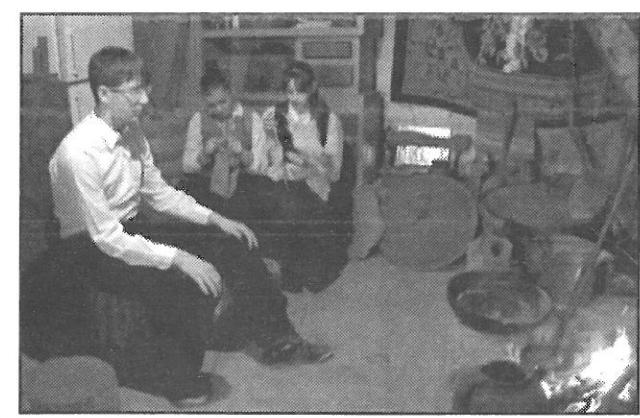
Наставник информатике Милан Динић обавестио нас је о 10. међународној смотри дечјег стваралаштва "Дечји васкршњи сабор" у Мионици. Са одушевљењем смо прихватили предлог да учествујемо на том конкурсу.

Наша драмска секција јувек је спремна за овакве задатке јер то стварно волимо и, колико год да је понекад напорно, радо учествујемо. Са наставницом Бранком Виденовић одмах смо се договорили око начина на који би се то могло реализовати. Наши ментори су нас обавестили да ће снимање бити у селу Вукашиновцу где смо пронашли неколико заиста стarih кућа са огњиштима. Наставници су се определили за кућу Радмиле Поповић која је стара преко сто година. Љубазни домаћини су нам уступили огњиште како бисмо снимали овај филм. Посебно је леп доживљај био када смо се обукли у нарочну ношњу и кад смо запевали стару изворну песму. На

тренутак нам се учинило као да смо у неком другом времену. Било је то за нас једно ново искуство. Научили смо о огњишту нешто што раније нисмо знали. Када смо стигли, ватра на огњишту је већ пузкетала. Прва сцена почела

је мешењем хлеба у дрвеном кориту, затим стављање у црепуљу, а све је пратила наша песма. Најзанимљивији део снимања био је када смо снимали петла, који као да се за ову прилику посебно упарадио. Петло је симбол огњишта, симбол који најављује нови дан, а самим тим и светлост која је ускло повезана са огњиштем.

Ово је за нас било нездаравно искуство, а нарочито смо били срећни када смо сазнали са је наш рад ушао међу девет најбољих радова на овом међународном конкурсу. То је заслужним радом остварио наш тим који чине следећи ученици: Милица Цветковић, Јована Јовановић, Даница Стошић, Андријана Стојановић, Анђела Трифуновић, Јрош Милојевић, Алекса Костадиновић и наравно наши ментори

Бранка Виденовић и Милан Динић. Радујemo се путу у Мионицу и за тај пут се вредно припремамо. Представљајemo тамо нашу школу филмом, етно изложбом, песмом и медењацима украсеним мотивима народне ношње. У свему томе помажу нам наши ментори, а ми смо бескрајно срећни што смо имали прилику да учествујемо у овако лепој манифестацији.

Анђела Трифуновић VII 3

ЕКОЛОШКИ КУТАК

У оквиру предмета „Чувари природе“ (ученици 6/2, 6/3, 6/4) Друштво за заштиту животиња „Друид“ из Алексинца и наставница Тамара Поповић, организовали су трибину на тему „Кућни љубимци“. Трибина је одржана у просторијама наше школе 6. 2. 2014. с почетком у 12 и 30 часова. На овом скупу се могло чути много тога о заштити животиња, а по-менут је и нови закон о забрани злостављања животиња. Активисти овог друштва су ученицима представили своју акцију удомљавања напуштених животиња и штенади. Ученици наше школе су на крају позвани да и сами узму учешће у оваквим акцијама, као и да у својој средини постану стуб ширења свести о хуманом поступању према животињама. Јер, животиње пружају безусловну љубав свим људима добре воље.

По расписивању наградног конкурса Дигитални час 2012/2013. који је расписала Дигитална агенда Министарства спољашње и унутрашње трговине и телекомуникације од доспела 233 рада награђен је 51 рад. Из наше школе двоје наставника су освојили награде. Из групе природних предмета награду је добила наставница биологије Весна Миленовић за рад "Дигитални инсектаријум" (III награда) и вероучитељ Никола Бакић за рад "Црква у хришћанској архитектури". Награде су свечано додељене 23. јуна 2012/2013. у Клубу посланика у Београду. Награђени радови објављени су у Електронском зборнику "Дигитални час 2012/2013."

Сова нам њосићала комуницица

Једног дана заорила се радосна вест: "Имамо сову!" Сова се настанила и угнездила тик до нашег прозора учионице у високој кројини јелке. Наставница је одавно хтела да за неки пано нацрта сову, а ето сова као да је то чула, па дошла сама. Прво смо је дugo посматрали, а онда је неко рекао да то можда и није сова, већ нека друга животиња. Енигму је разрешила наставница биологије која је потврдила да је то ипак сова. Сове припадају реду ноћних грабљивица којих има више од 200 врста. Лове плen углавном ноћу у чему им помаже претежно сива боја и готово нечујан лет. Деле се у две врсте, праве сове и кукувије. Углавном се хране ситним сисарима, птицама и инсектима, а поједине врсте се хране и рибом. Живе на свим континентима, осим на Антарктику, великом делу Гренланда и појединим острвима. Сове карактерише оштар кљун, већ од корена снажно повијен на доле, као и прецизан слух и вид. Висина им је од 10-70 цм. Тело им је збијено, а глава, у поређењу са другим птицама, упадљиво велика и округла. Имају упадљив пернати оквир око очију и крупне, избуљене, округле очи. Очи су им непокретне, па као и већина птица морају да покрећу главу како би преусмериле поглед.

Прочитали смо да је сова симбол мудрости, али и среће. Свакако је у последње време постала и популарни модни детаљ на накиту, гардероби и торбама. Како год, сова се доселила баш поред нашег прозора и молимо је да нам донесе срећу кад нам је најпотребнија. Заузврат ми се према њој лепо понашамо, само је гледамо, а она понекад погледа нас, ко зна, можда научи граматику. Надамо се да ће убрзо на свет извести неку малу сову, тад бисмо били још срећнији, дакле, срећно, комшинице!

Даница Стошић, VII

Шта знаш о саобраћају

Рад секције заснива се на развијању саобраћајне културе ученика, савладавању правила понашања у саобраћају као и вожњи бицикла на полигону спретности.

Ове године, Ауто-мото савез Србије је по 45. пут организовао традиционално такмичење ученика основних школа "Шта знаш о саобраћају". Такмичење се одржава под покровитељством Министарства просвете, науке и технолошког развоја, Друштва наставника техничког образовања Србије, Министарства унутрашњих послова, Министарства инфраструктуре, школа и спонзора.

Домаћин општинског такмичења била је наша школа као прво-

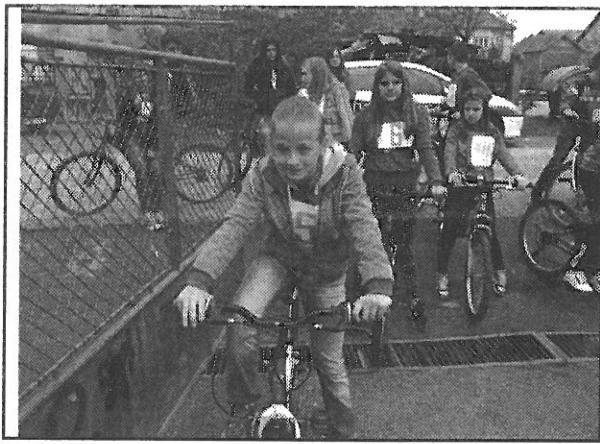

пласирана на прошлогодишњем так-

мићењу. Такмичење је одржано 12.04.2014. године у Житковцу, а учешће на окружно такмичење изборили су: Владимир Стојменовић (5/1) освојивши 1. место у "Б" групи за дечаке, Филип Трајковић (8/3) освојивши 1. место у "Ц" групи за дечаке (наставник Зоран Стојановић) и Александра Ђорђевић (6/1) освојивши 2. место у "Б" групи за девојчице (наставник Михаела Голубовић).

Окружно такмичење одржаће се 11.05.2014. у Нишкој Бањи.

Овом приликом посебну захвалност упућујемо Техничкој школи "Прота Стеван Димитријевић" као и саобраћајној полицији ПС Алексинац на активном учешћу у реализацији такмичења.

ДА ЛИ ЈЕ МОГУЋЕ ОПРОСТИТИ?

Дана 14. фебруара 2014. год у ОШ "Вук Караџић" у Житковцу актив Грађанског васпитања и Верске наставе одржао је стручну трибину на тему праштања. Идеја је потекла од самих наставника и њихове жеље да се у свести свих запослених, непосредно, а посредно и у свести ученика, кроз наставнички даљи рад са децом освести, нагласи и развија овај битна особина.

Човек је биће створено за сарадњу, комуникацију и односе. Ненасилна комуникација је кључ успеха у свим аспектима живота. Религиозни људи о свом делу размишљају кроз Врлине и Богоугодан начин живота, који пре свега подразумева однос љубави човека према другим људима, природи и Богу. Из оваквог односа практикује се праштање као практична потврда љубави, разумевања, саосећања, емпатије и спремности да другог човека прихватимо онаквим какав јесте. Сагледавши га на тај начин, изградићемо одговарајући однос са њим.

Психологи, такође, у свом контакту са другим људима увиђају да многи поремећаји психолошког функционисања и психосоматских тегоба имају корен у неспособности за праштање. Наиме, природно је и очекивано да међу људима постоје сукоби мишљења, ставова, очекивања. Живимо у свету стереотипа, предрасуда и, нажалост, сведоци смо различитих видова дискриминација. То су само пренаглашене потребе испољене на агресиван начин. Уколико послушамо Маршала Розенберга и почнемо користити језик жирафе, ућемо у туђе ципеле и свет сагледамо из перспективе другог човека, његових потреба, мотива, нада, очекивања, отвориће нам се једно велико поље могућности да остваримо добре сусрете, односе и животе.

Поглед на свет као и однос са другима се изграђује. Праштањем нам се отвара широк пут ка другима. Ево неких практичних савета како почети:

Опростити не значи заборавити.

Разумети друге људе и њихове поступке, ставити се у њихову перспективу.

Схватити да је човек несавршен, понекад уплашен.

Правити разлику између особе и грешке.

Праштати безусловно, нема "ако" и "када".

Разликовати оправдавање нечијих грешака и поступака од остављања у прослошти и ослобађања од негативних осећања.

Опростити у глави и срцу, а сами дозирати однос са дотичном osobom.

Снежана Станојевић, дипломирани психолог

Аја Ристић VI-4

Богдановић Анастасија VII-4

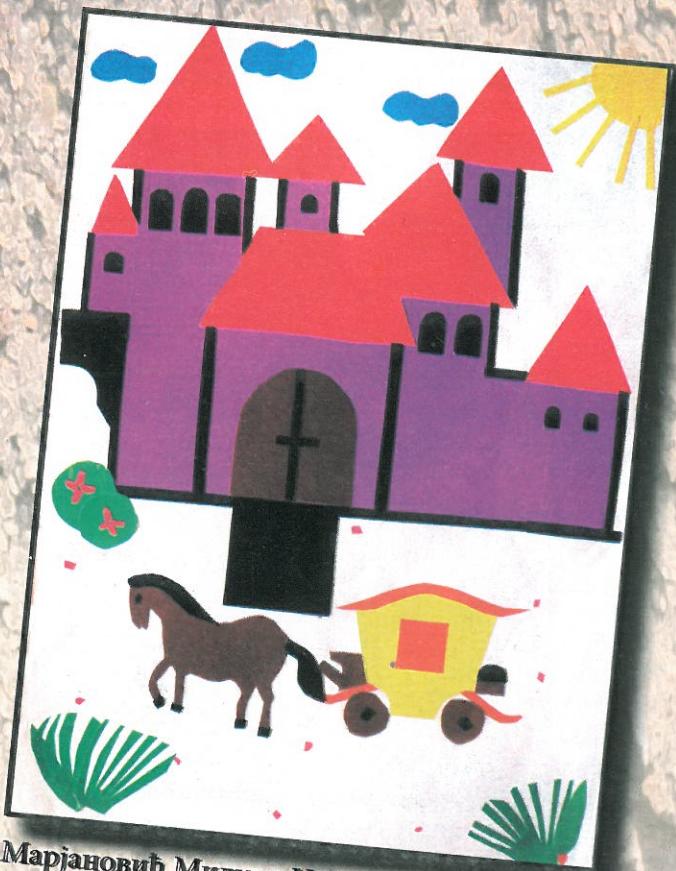
Миа Томић V-1

Илић Александра

Јована Николић

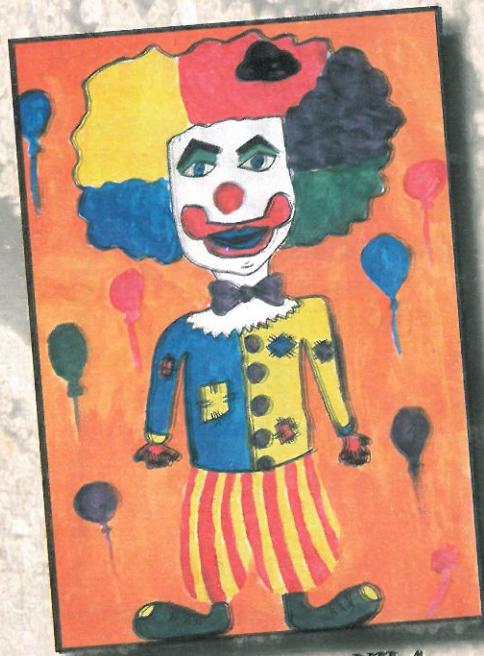
Марјановић Милица V-2

Марковић Викторија VII-2

Душан Савовић VIII-3

Милојковић Милица VII-4

Николета Алексић VI-3

Библиотека је као река

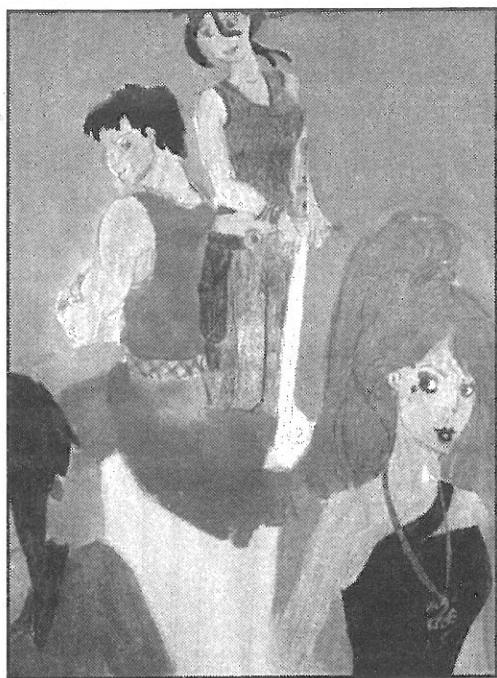
Библиотека је нешто сасвом, сасвим лепо.
У њу може да стане свако дете.

Библиотека је пуна књига, знања и лепог васпитања.
У њој су увек деца срећна и насмејана.

Деца воле чудне књиге које им стварају лепе бриге.
Библиотека је царство изрека.

Наша библиотека је врло мала,
али су у њу сва деца стала.

Павле и Илија III 1

Кад ћи тоја клупа проговорила

Сећам се кад сам први пут села у школску клупу. Била сам први разред, девојчица са исплетеном киком.

Тада су ми се моја нова ученица, табла и школска торба учиниле тако велике. Једино је клупа од самог почетка била таман за мене. Први разред завршила сам у тој клупи, али смо се после тога моја породица и ја селили више пута. Променила сам много ученица и много клупа. Свака клупа сазнала је по неку моју тајну. Сазнала је за моје прве љубави, успехе, радости, туге...

Понекад бих на некој клупи исписала неке тајне речи. Урезала бих те рећи у њено срце тако да их никад не заборави и не избрише. Плакала бих над њом након лоше оцене. Клупа је чувала моју опрему или блок за ликовно док сам ја на великим одмору. Сакривала би и трпела понеку реченицу коју нисам могла да запамтим из лекције. Моје клупе, заједно са мном, доживљавале су успехе и падове, туге и радости, добре и лоше оцене. Све клупе у своје крило примиле су мене и моје тајне. Кад би моје клупе проговориле, испричале би најзанимљивије приче и највеће тајне које никоме нисам рекла. У њиховим срцима остало је урезано моје име и презиме које никада неће заборавити.

Сваку клупу од почетка свог школовања памтим. Чувам их у свом срцу као што памтим наставнике који су нас извели на прави пут, а тај животни пут тек почиње после осмог разреда.

Андреја Недељковић VII 3

Срећковић Емилија, 2. разред, Моравац

Зима

Какава је ово зима,
што само кише има,
што нема белог снега,
да покрије бар два брега.

Ива Ђорђевић, III разред Моравац

Наша школа носи његово име

"Пиши као што говориш, читај као што је написано", идеја је Вукове борбе за увођење народног језика. Та борба је била веома тешка и трајала је дуго.

Вук Стефановић Каракић рођен је 1787.г. у Тршићу близу Лознице. Рођен је у породици у којој су умирала деца. Добио је име Вук да му вештице и духови не би науцани. Мајка му се звала Јегда а отац Стеван. Писање и читање научио је од рођака Јевте Савића који је био једини писмен човек у крају. Образовање је наставио у школи у Лозници. На почетку Првог српског устанка Вук је био писар код церског хајдучког харамбаше Ђорђа Ђурчије. Исте године отишао је у Сремске Караваце да ушпе гимназију, али имао је деветнаест година и био је престар. Као наставник у Београду да упозна Доситеја Обрадовића. Одалази у Једар где ради као писар. Најон извесног времена Доситеј је отворио Велику школу у Београду, а Вук је постао његов ћак. Убрзо је ободрео и отишао на лечење у Нови Сад, али није успео да излечи бољесну ногу која му је осталла згрчена. Вук је вредно радио и сачупљао народне умотворине. У Бечу је 1814.г. издао "Малу простонародну славено-српску пјеснарицу". Била је то прва штампана збирка народних песама. Исте године објављује "Писменицу српског језика по говору простог народа написану." Последицима успеха са народним песмама Вук је почeo да ради на сачупљању свих врста народних умотворина. Вук је издао и први српски речник 1818.г. под називом "Српски рјечник истоакован њемачким и латинским ријечијама". Речник је пружио прве богате описание обичаја и веровања српског народа. Тумачећи појединачне речи, Вук је уносио и описе. Био је веома цењен у Европи. Биран је за члана Берлинске, Бечке, Петроградске академије наука. Примљен је за члана научних друштава у Краљеву, Москви, Паризу, Гетингену...

Сања Петровић VII4

Умро је у Бечу 1864.године. Посмртни остаци пренесени су у Београд 12.октобра 1897.године. сахрањен је у порти Саборне цркве поред Доситеја Обрадовића.

Теодора Павловић и Анђела Миленковић , VIII2

Стари занат

Савремено доба, вечита журба и многобројне обавезе приморавају људе да стално усавршавају постојеће изуме и апарате како би себи олакшали живот. Напретком потискују старе занате, бацају их у заборав и претварају их у хобије.

Мој прадеда Момир Антић се доселио 1954. године у Житковац. Родом је из једног малог планинског села Палилуле у општини Сврљиг. Људи су се бавили сточарством, воћарством и виноградарством, али су, да би сачували све то, морали имати и одговарајуће посуде. Бачвар (пинтер) је правио бурад и каце у којима се држи ракија, вино, кисели купус, сир...

Прадеда је доласком из родног села донео бурад и бачве и у приземљу куће направио посебну просторију- бачвару коју и данас мој деда Душан користи јер обрађује винову лозу.

Након бербе грожђа и стварања комине, смлевеног грожђа, дека пуни буриће течношћу која након извесног времена даје одлично вино. Квалитетни део комине дека на пролеће искористи да направи ракију. Та комина стоји у једној великој бачви која има мали отвор са предње стране. Ивице тог отвора лепиле су се смесом брашна и воде, те тако спречавале улаз ваздуха у бачву.

Декина спретност се тешко може речима исказати. Он је сачувао вештину производње. Чудесну лепоту чашице домаће ракије никад неће моћи да замени серијска производња великих компанија.

Немања Јевтић VII 2

Кад би мене питали

*Кад би мене питали
Сунце би увек сијало,
све би нам се смејало.*

*Кад би мене питали,
природа би се увек будила,
ништа нам не би наудила.*

*Кад би мене питали,
животиње би се увек играле
никоме не би сметале.*

*Кад би мене питали,
деца би увек била весела
ни за шта не би марила.*

*Кад би мене питали,
а што да не, а што да не,
сви би лепо размишљали.*

Анђела Цветановић II разред, Моравац

ОГЊИШТЕ У ИСКРИ СЕЋАЊА

*Огњиште је некад било
символ сваке куће
и најлепше је мирисао
хлеб из црепуље вруће.*

*Око огњишта се окупљаше
укућани добри сви,
ту су прче ко реке текле,
а обичаји у песмама опевали.*

*Недостају та огњишта
и ватра у њима
све се то сад замени
радијаторима и електричним шпоретима.*

*Остају још сећања
да ватре огњишта не избледе,
ватра горе небу лети
сачувајмо обичаје
што највише вреде.*

Костић Јелена VII р

Јована Милошевић, 2. разред, Моравац

Мој доживљај зиме

Зима је лепо годишње доба. Волим снежну природу. Не знам да ли сте приметили, снег увек почиње ноћу да пада кад нико не гледа. Нежне беле пахуљице као небеске балерине плешу док са великих висина падају на улице и кровове кућа. Мраз је на прозорским стаклима усијао сребрну чипку. Пао је први снег, па сам се са својим братом грудвала и санкала. Од толиког санкања на брдашцу смо направили ски-стазу, која је била као стакло. Договорила сам се са братом да направимо Снешка Белића. Почели смо да га правимо. Требало нам је много времена, али труд се исплатио. Снешко је испао прелеп. Моја мама је чистила стазе у дворишту, притрчала сам да јој помогнем. То је био један од мојих незаборавних, срећних, зимских дана.

Кад стигне зима и мраз све око стеже, једино се на дечијим лицима види осмех. Они воле кад им се пахуљице нежно лепе за лице. Волим снег и игре на њему.

Ивана Динић II разред, Моравац

TEENAGERS

Somewhere, everywhere, there is a kind of human species called teenagers. Their behaviour has changed drastically over time, so here, we will talk only about nowadays and in general.

The behaviour of teenagers is very strange, especially when it comes to girls they can be pretty moody during their teen years. Boys usually go in much larger groups and they are friends with everyone, whereas girls usually have smaller ones. However, in both cases, they go in packs.

When it comes to school times, students like to separate teens to the popular and the less popular ones. There are the bullies, there are nice guys, jokers, the smart kids that are considered geeks or nerds and lots and lots of other types of teens.

Teenagers like food Nowadays they really do like it and 1 AM and 2 AM have started to be popular times for having a snack. Their favourite types of food are pizza, fries, hamburgers junk food in general.

Teens communicate using phones or through social websites, but only when their friends are far from them and when it would take a lot of time to actually go to them.

Parents usually complain about teens behaviour today, but they also forget who raised them to be like that. Besides, not all teens are bad. If they are more rebellious than before, this should be considered a good thing, not a bad one.
So, all in all, teens are really complicated creatures.

Teodora Mitrović VIII/3

WHAT IS LOVE?

Love is like a flower,
love is like a tree,
love is like nature,
so let it be.

Love is like a mother,
love is like a dad,
love is like a song,
so don't be sad.

Love is like a letter,
love is like sea,
love is beautiful,
so love, love me!

Luka Bogdanović VII/2

WHAT IS LOVE?

What is love? So many people have tried to describe it: writers, poets, singers, psychologists, philosophers and even scientists. So many books, stories, poems, secret notes, songs, feelings dedicated to that one special person whom we love so fondly. But do we really know what this unexplainable feeling really is?

Love is the most powerful force in the world and always will be. It starts the bloodiest wars but also ends them. It can bring Gods to their knees. It makes us wise and happy. Love is the most powerful motivation in the world. It spurs us to greatness. The noblest and bravest acts are done for love. Some believe that love makes us weak and vulnerable, which is opposite of the truth. The strongest ones are the ones who know how to love. Even though so many tears have been shed because of it and so many hearts have been broken, love is beautiful. It can put bright smiles on sad, tired faces. It can turn all the ugliness of the world into wonderfulness. It gives us infinity, even when our days are numbered. It makes us, mortals, immortal. Love is the greatest gift we would ever hope to give and receive. But still... what is love?

Maybe we don't know what love is. Maybe we never will... and that's okay. Something as strong as that can never be explained by words. The only way to show someone how fond you are of them is through your actions. Action speaks louder than words. The world without love is horrible. Just imagine darkness filled with demons and monsters. Imagine a place filled with cruelty and sadness only. It's terrible, isn't it? That is how the world without love would look like. My favourite writer, J.K. Rowling, was right when she said the following in her last "Harry Potter" book: "Do not pity the dead. Pity the living. And, above all, those who live without love."

Please, for everything that is beautiful in this world, do your best to love and be loved.

Sanja Petrović VII/4

УСКРШЊЕ РАДОСТИ 2014. У МОРАВЦУ

Креативни, уједињени тим ученика и учитељица из Моравца опет у акцији!

Друга је година како организујемо изузетно успешну и пуну разноврсних активности манифестацију „Ускршње радости“. Ове године догађања, везана за највећи и најрадоснији православни празник, почела су угледним часом наставнице енглеског језика Миљане Младеновић. Тема часа била је Ускрс (Еaster) као обичај у енглеској култури. Ученици трећег разреда научили су нове речи везане за Ускрс, певали песму о овом празнику и у веселом расположењу увели нас у низ других догађања наведених у пројектном плану учитељица Весне Станисављевић и Данијеле Стефановић.

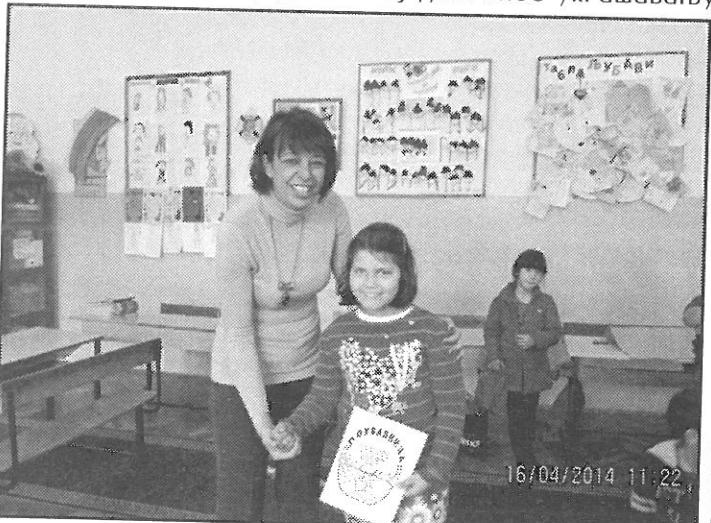
Уследило је оцењивање украшених јаја, од стране гостију (родитеља, других учитеља, наставника, колега...) и одабир најлепших. Поред ученика и учитељица су дали свој допринос укравашавању

тавника, колега...) и одабир најлепших. Поред ученика и учитељица су дали свој допринос укравашавању

ускршњих јаја, на свој посебан и маштовит начин, помажући деци и показујући да и они имају жељу и вољу да учествују.

По завршетку избора „Ускршња потрага за благом“ се претворила у изузетно занимљив и такмичарски квиз, а водитељи и носиоци ове активности били су вероучитељ Никола Бакић и наставница Миљана Младеновић. Ученици подељени у 4 екипе, састављене од чланова из сваког разреда, одговарали су на питања из области верске наставе, опште културе и енглеског језика. Најбоља екипа добила је похвалнице за показано знање и спретност. Наставило се такмичењем у куцању јајима. Власник најјачег јаја - победник у финалу, као награду добио је похвалницу. Весело и веома узбудљиво надмудрivanje такмичара изазвало је бурне реакције смеха и одобравања у публици.

Због непредвиђених временских околности, које нису умањиле лепоту и позитивно расположење

свих присутних, „Игре без граница“ одложене су за други пут. Ношење шешира на штапу, преношење воде у избушеним чашама до циља, трка са јајетом у кашикама и дување брашна из тањирића, само су део планираних активности у овом делу манифестације.

Чланови екипе (4 екипе) која је најлепше офорбала ћиновско јаје, а фарбање је трајало од почетка ових дешавања па до проглашења победника, (џакови пуњени вуном) добили су такође награду за своје умеће, труд и креативност.

Уједно су подељене и похвалнице најлепшим ликовним радовима са ускршњим мотивима, као и захвалнице спонзорима и свим учесницима. Задовољни и расположени, пуни дивних утисака позивамо вас да будете уз нас у новим креативним походима у нашој малој школи.

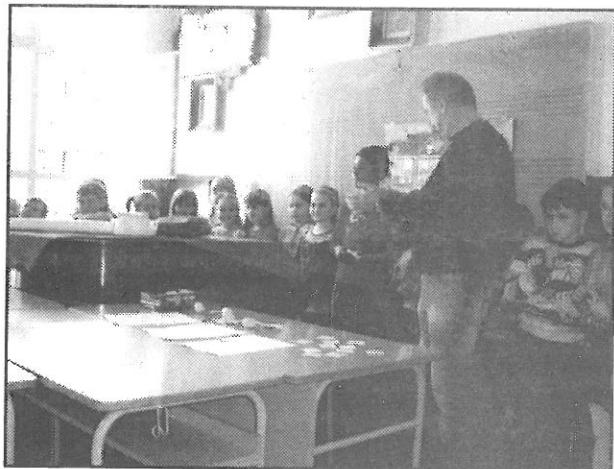

Екипа која свакодневно иновативно и инспиративно испуњава школске дане како ученика, тако и учитеља поручује: Заједно можемо много, заједно умемо СВЕ!

Данијела Стефановић, проф. разредне наставе

УГЛЕДНИ ЧАСОВИ

У складу са Правилником о сталном стручном усавршавању и стицању звања наставника, васпитача и стручних сарадника, у нашој школи је актуелно стручно усавршавање које се реализује на разне начине, а један од њих је одржавање угледних часова. Један такав час одржао је учитељ Миле Милијевић у I1 матичне школе у Житковцу, на часу математике кроз утврђивање садржаја

"Сабирање и одузимање десетице" примењујући дидактички материјал који је сам израдио. Пре часа учитељ је одржао презентацију дидактичког материјала који је назвао "Моја школа кућа знања" показавши нам своју велику креативност у овој области. Све о чему је говорио током презентације материјала, учитељ је и практично доказао на одржаном часу, где се потврдила одлична примењивост припремљеног материјала. Организација часа кроз групни облик рада, показала се као одличан избор, дајући могућност ученицима да се осамостаљују у раду и помажу једни другима. Ученици су веома заинтересовани и мотивисани за рад, а сам концепт часа развија код ученика такмичарски дух.

Овакав начин рада показао се као одличан избор приликом систематизације наставног градива јер омогућује да се кроз један школски час одради велики број задатака. Дидактички материјал је врло једноставан, занимљив, очигледан, развија такмичарски дух и игру и врло је захвалан за рад са ученицима I и II разреда.

Лидија Токић, педагог

Још занимљијих угледних часова

Учитељица Срђана Ђурђевић одржала је угледни час из српског језика, а наставна јединица је била "Бајка о рибару и рибици". Овом часу претходио је час обраде, па су ученици имали задатке да направе лутке ликова из наведене бајке. У уводном делу часа ученици су одговарали на припремљена питања како би се подсетили садржине бајке. Након тога ученици су по групама имали одређене задатке. Свака група је представила своју лутку и навела особине јунака из бајке. Поруку бајке исказивали су народним пословицама. На паноу били су изложени цртежи ученика инспирисани бајком. Две групе су добиле стрип, а задатак је био да у празна поља упишу речи које изговарају ликови ове бајке. Ученици су врло вешто мењали завршетак бајке у римованим стиховима. Нарочито је било занимљиво слушати њихова размишљања о томе шта би они учинили да су на месту одређених ликова. Сви задаци су за ученике били новина, те су их они с одушевљењем прихватили и већину успешно решили.

Бранка Виденовић, проф.српског језика

Зидари су наши другари

Имат другара...

Имам другара што се плаши зубара. Стварно је тако. Седи у клупи поред мене и кад нам у посету дође чика Зуба, њему припадне мука. Наставница му је чак обећала петицу ако оде зубару, али ни то га није убедило. Једном смо га упитали што не пере зube, а он је одговорио да ту има нечега. Сви смо добро истегли уши да чујемо чега има. Одговор је гласио да после прања зuba храна није тако укусна. Сви смо се насмејали коментару нашег друга и рекли му да једе пре прања зuba и да је важно да редовно перемо зube, као и да редовно одлазимо зубару.

Урош Милојевић VII3

Савремена стоматологија веома важну улогу даје превентивном раду. Редовни планови алексиначке стоматолошке службе подразумевају различите сегменте превентивних активности у свим школама на територији општине Алексинац. Житковац као једна од већих школа у алексиначкој општини је место сталних сусрета стоматолога и деце свих узраса. У 2013. години смо остварили изузетну сарадњу са представницима руководства школе. Приликом сваког сусрета са децом и радницима нашли смо на велико разумевање, а посебно и интересантно је било у истуреним одељењима у Прћиловици, Моравцу и Лужану. Деца су била дивна, срдачна и искрено расположна за сарадњу. Пре самог стоматолошког прегледа, увек проведемо један део времена у разговору са децом на тему здравља уста и зuba. Сваки пут се изненадимо колико деца имају доста знања о здравој исхрани, правилном начину прања зuba и о многим здравим навикама које треба неговати. Након урађеног прегледа, сваком детету кажемо колико зuba за поправку има, и када може да дође код нас у ординацију да поправимо или изводимо одговарајуће зube. Деца са којом смо се сусретали су у највећем броју случајева поштовали договор, па смо дружење из школе наставили у ординацији, тако да смо након сваке посете школи били богатији за десетине младих и веселих пријатеља.

др Душан Остојић, стоматолог

Предавање о туберкулози

И ове године поред предавања о заразној жутици епидемиолог др Родољуб Живадиновић одржао нам је предавање о туберкулози. Сазнали смо основне податке о овој болести као и то како од ње можемо да се заштитимо. Најчешће се јавља као туберкулоза плућа, али понекад захвата централни нервни систем, циркулаторни и лимфни систем, бубреже, кости и зглобове. Туберкулоза је једна од најраспрострањенијих болести, а запрепашћујући је податак да је њоме заражено између 2 и 3 милијарде људи, а сваке године од ове болести умре два милиона људи. Симптоми ове болести су: хронични кашаљ са крвавим испљувком, повишена температура, ноћно знојење и мршављење. Туберкулоза је излечива, али лечење је дуготрајно и тешко, захтева узимање више антибиотика током дужег периода. Ова болест није равномерно распрострањена у свету. Највише је распрострањена међу сиромашном популацијом. Најлакше се њоме заразе људи са слабим имунитетом, нарочито људи са ХИВ-ом. Туберкулоза налази погодно тло код особа које имају лоше навике, пушење, алкохолизам, неуредну исхрану, као и особе са дијабетесом. Кад особа оболела од туберкулозе кија, прича, пева, може да ослободи и до 40 000 заразних aerosolних капљица, а свака капљица може да пренесе болест. Ризику су изложене особе које бораве дуже у истој просторији са зараженом особом. Зато просторије треба проветравати и потребно је да имају дosta светlosti. Бацил туберкулозе је осетљив на топлоту. Да би сваку болест спречили, морамо бити одговорни према себи и другима. Ставимо руку и марамицу на уста кад кијамо. Живимо здраво како би наш организам имао довољно снаге да се избори са разним болестима од којих можемо да се заразимо. Потребна нам је правилна исхрана, физичка активност и довољно сна.

Милена Пешић VII3

Женски фудбал у Житковцу

Девојице, ученице ОШ "Вук Караџић" из Житковца са трибина ФК "Морава" посматрале су дечаке како играју фудбал на зеленој трави. Једног дана су и саме сишле на игралиште и придружиле им се. То је био добар повод да се оформи женски фудбалски клуб у Житковцу.

Скоро 90% ових девојчица и дечака је из наше школе. ФК "Морава" наставља са традицијом да у својим редовима има девојака које чине женску екипу, баш као и далеке 1972/73. године када се женска екипа овог клуба такмичила у Српској лиги. Тих година на терену своју првенствену утакмицу играо је ЖФК "Машинац" из Ниша, јер нису имали свој терен у Нишу. Због недостатка срдстава за такмичење, и у међувремену створених бОльих услова у Нишу, ФК "Морава" постаје чланица ЖФК "Машинац".

Захваљујући успешним договорима између ЖФК "Машинац" из Ниша и ОШ "Вук Караџић" из Житковца, почетком 2014. године формирана је женска екипа у Житковцу са којом вредно ради Лидија Стевановић, професор факултета спорта и физичког васпитања и завршеном обуком школе фудбала за најмлађи узраст. Према њеним речима, преузела је женски фудбалски клуб 2. марта 2014. године и у њему

су углавном фудбалерке из основне школе "Вук Караџић" из Житковца и неколико играчица из Техничке школе из Алексинца. Тренирају понедељком, средом и суботом. Подељени су по групама, "Цицибани" и "Петлићи" од 1-4 разреда, као и ученици од 5 до 8 разреда. Помоћни тренер је Нинослав Савић.

У ФК "Морава", који наредне године обележава 85 година постојања, вештину фудбалске игре уче:

- дечаци узраста од 7-8 година, 15, фаза селектирања
- дечаци узраста од 8-10 година, 25, такмиче се у Нишкој градској лиги
- дечаци узраста од 10-12 година, 25, такмиче се у Нишкој градској лиги
- дечаци узраста од 14-17 година, 23, такмиче се у

Нишкој градској лиги

- девојице узраста од 8-15 година, 25, у фази су обучавања селектирањем како би се од септембра месеца 2014. укључиле у такмичење Нишке градске лиге.

Желимо им много успеха!

Проф. Драгиша Марковић

Увек нам у сусрет излазе наше секретарице које се брину о нашим рачунима и документима.....

Да нам свима буде лепо и чисто побринуле су се наше вредне школске теткице. Оне су често невидљиве, својим вредним рукама очисте и пребришу све што ми у току дана стигнемо да упрљамо. Помажу нам да школа заблистара, а ми да будемо здрави. Одавно смо научили да је чистоћа пола здравља, зато им на томе хвала.

НАША ЕКСКУРЗИЈА

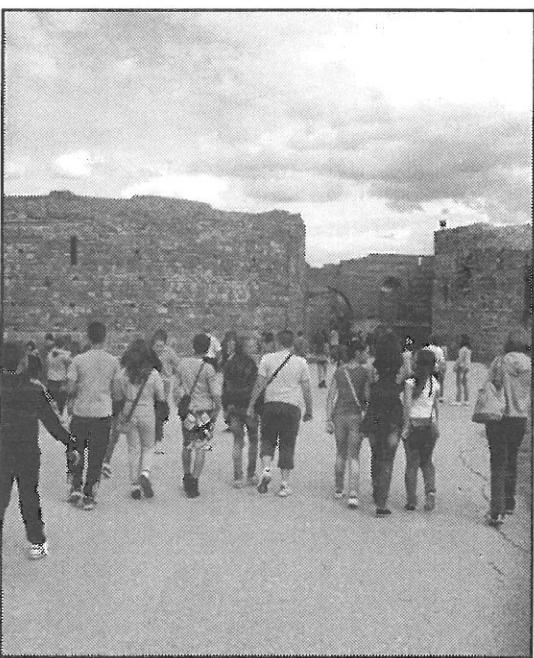
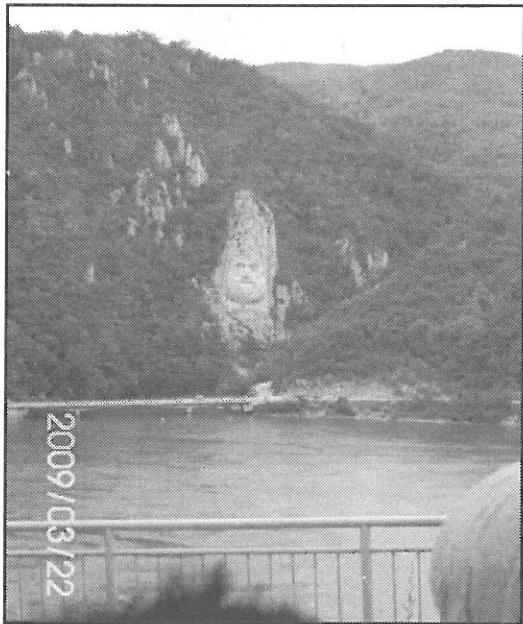
Екскурзија шестог разреда

Осванило је још једно јутро. Још једна екскурзија је пред нама. Ујутро 26.5.2013. жељно смо ишчекивали полазак аутобуса и коначно, кренули смо. Атмосфера у аутобусу била је одлична. Сви су били наслеђани и срећни.

Прва станица на нашем дужем списку био је Пожаревац. На жалост, нисмо обишли Пожаревац због лошег времена. Стигли смо до Сребрног језера. Киша је престала да пада па смо могли да прошетамо, фотографијемо и купимо понеки сувенир. Кренули смо даље и возећи се Ђердапском клисуром, стигли до Лепенског Вира. Били смо задивљени када смо ушли у археолошко налазиште. Пред нама су се налазили остаци људи и њихове културе из давне праисторијске прошлости, од око 9500. до 7200. г. пре наше ере. Стигли смо у Кладово и сместили се у хотел "Ђердап". Убрзо смо кренули

према хидроцентрали где смо обишли све погоне и видели како се производи струја. Лепши део екскурзије тек почиње. После ручка и краћег одмора почеле су

припреме за дискотеку. У дискотеци је било прелепо, а упознали смо и нове другове из других школа који су одсели у истом хотелу. Ујутро, иако још поспани, морали смо да устанемо и доручкујемо, па даље на пут. Стигли смо у Неготин. То је прелеп град. Тамо смо посетили Градски музеј и кућу нашег познатог композитора Стевана Мокрањца. У ресторану где смо ручали љубазно обје приредило нам је праву журку, једном речју, уживали смо. После лепо проведеног времена у Неготину, стигли смо у Феликс Ромулијану. Били смо задивљени лепотом грађевина из римског доба, прелепим мозаицима који су остали сачувани и после толико векова. Од кустоса смо сазнали да је читаво насеље саградио римски цар Гај Валерије Максимилијан и посветио га својој мајци Ромулијани. Краћи одмор искористили смо за шетњу Гамзиградском Бањом. Весели се враћамо у Житковац. Аутобусом ори песма, а већ знамо и за нове љубави које је донела ова екскурзија. Жељно ишчекујемо нову екскурзију.

посветио га својој мајци Ромулијани. Краћи одмор искористили смо за шетњу Гамзиградском Бањом. Весели се враћамо у Житковац. Аутобусом ори песма, а већ знамо и за нове љубави које је донела ова екскурзија. Жељно ишчекујемо нову екскурзију.

Милена Пешић VII 3

НАША ЕКСКУРЗИЈА

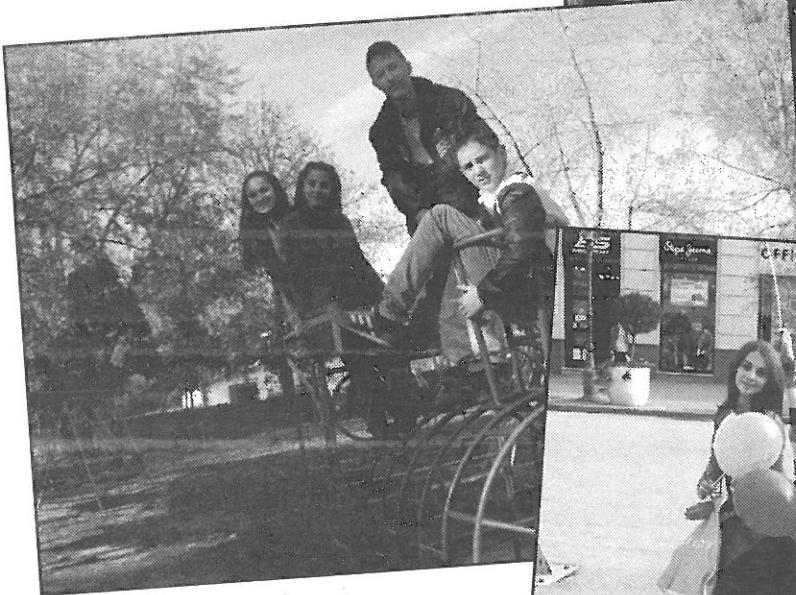
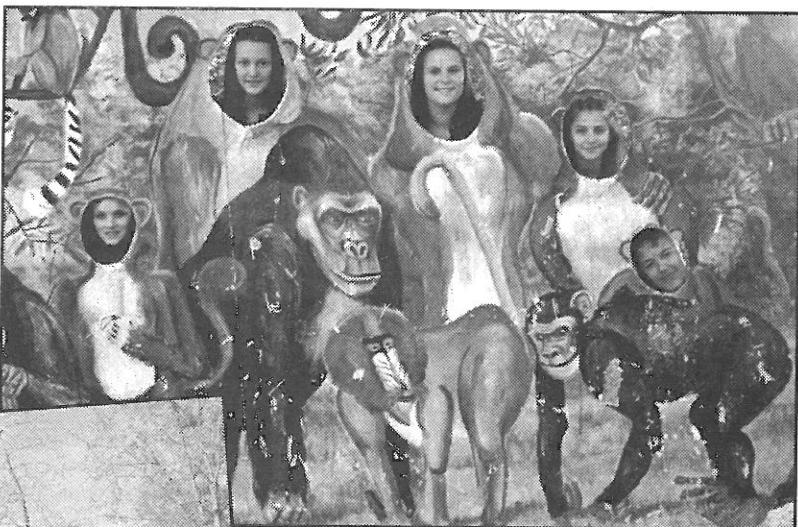
Екскурзија осмог разреда

Екскурзија осмог разреда 2013/2014. У рану зору 30. октобра ученици осмог разреда окупили су се испред ОШ „Вук Караџић“ у намери да оду на последњу заједничку екскурзију. На самом почетку ученици су посетили Фрушку гору и Сремске Карловице. Ученици наше школе давали су интервјуе за познату Карловачку телевизију. Следећа десетинација био је хотел „Војводина“, у самом центру Новог Сада. До краја вечери смо имали слободну шетњу кроз град. Другог дана екскурзије посетили смо Зоо врт на

Палићу. У Суботици смо обишли и предивну Градску кућу и сам центар Суботице где смо провели остатак дана. Вратили смо се у хотел и отишли на вечеру, после чега смо имали организовано вече у дискотеци. Следећег јутра, наставница српског пробудила нас је раније да бисмо сви радили гимнастику и вежбе у ходнику хотела. После тога кренули смо у обилазак Новог Сада и Петроварадинске тврђаве. У повратку смо направили паузу и слободно време провели у Београду где смо се веома лепо забавили. Била је то најлепша екскурзија икада.

Ученици VIII 2

НАШИ ИНФОРМАТИЧАРИ

ВЕСТ 1. Житковачки основци освојили место на окружном такмичењу - Тесла инфо куп 2014. 13.4.2014. Крагујевац

Прва техничка школа у Крагујевцу била је домаћин окружног такмичења из информатике и рачунарства

- Тесла инфо куп 2014. И ове године ученице Основне школе "Вук Караџић" постигли су одличне резултате. Екипно, Анђела Јанковић и Анђела Крстић освојиле су убедљиво прво место, док су Милица Павић и Душан Савовић освојили 6. место. У појединачној конкуренцији Анђела Јанковић је освојила прво место, а Душан Савовић друго место. Сво четворо ученика изориле су пласман на републичком такмичењу које се одржава крајем маја у Нишу.

Да подсетимо, прошле године, ова четири ученика такође су учествовала на републичком такмичењу где је Душан Савовић освојио 3. место.

ВЕСТ 2. Сања Петровић освојила 11. место на Републичком такмичењу „Сајт за безбедан интернет“ 30.3.2014. Нови Сад

Ученица седмог разреда ОШ "Вук Караџић" из Житковца, Сања Петровић, освојила је 11. место на Републичком такмичењу "Сајт за безбедан интернет" у Новом Саду. У конкуренцији 40 ученика који су изборили пласман на републичком такмичењу, Сања је успешно урадила писмени тест (услов 60%), а затим и усмено бранила сајт који је направила за ово такмичење.

Организатори овог такмичења били су Министарство просвете, науке и технолошког развоја и Удружење професора информатике Србије из Новог Сада.

ВЕСТ 3. Четири награде на републичком такмичењу "Играј безбедно" за ученике из ОШ "Вук Караџић" 18.01.2014. Земун

Четири ученика ОШ "Вук Караџић" из Житковца освојила су два прва и два друга места на Републичком такмичењу „Играј безбедно“. Такмичење је организовано уз подршку Министарства за спољну и унутрашњу трговину и телекомуникације.

Од укупно 500 радова у више категорија, резултати наших ученика су следећи:

Милица Павић, I место у категорији Ликовни рад;
Јована Милановић, II место у категорији Презентације;
Анђела Миленковић, I место у категорији Филма и фотографије;
Душан Савовић, II место у категорији Филма и фотографије.

Свечана додела награда биће организована у суботу 18.1.2014. године у просторијама LinkGroup-a у Земуну.

Поред ученика, свечаној додели присуствоваће и њихов ментор - наставник информатике Милан Динић.

ВЕСТ 4. Информатичари из Житковца трећи на Републичком конкурсу "Сајт за безбедан интернет" 22.03.2014. Београд

На републичком конкурсу из информатике и рачунарства "Сајт за безбедан интернет" који организује Удружење професора информатике Србије и Министарство за спољну и унутрашњу трговину и телекомуникације, учествовала је и екипа ОШ "Вук Караџић" из Житковца и освојила високо треће место.

Ову школу су представљале ученице: Јована Милановић, Катарина Миладиновић, Анђела Миленковић и наставник информатике Милан Динић.

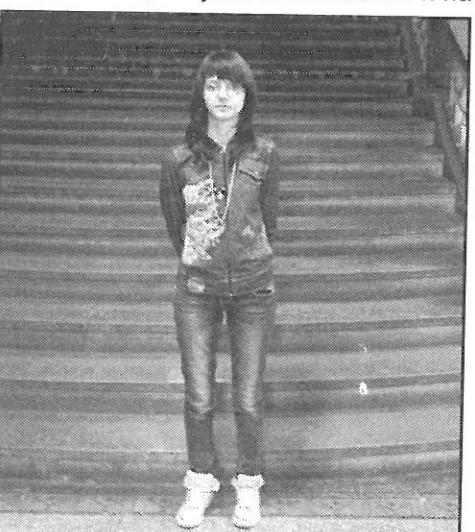
Свечана додела награда била је у суботу 22. марта 2014. године на Новом Београду у Високој школи модерног бизниса.

Да подсетимо, прошле године тим ученика (Сања Петровић, Јована Милановић и Катарина Миладиновић), освојио је прво место и специјалну награду на овом такмичењу.

Неки од критеријума оцењивања сајта били су: посебеност, дизајн, ауторски садржај, комуникација са посетиоцима сајта, медијска промоција и друго.

Сајт можете погледати на адреси www.bezbedaninternet.aleksinac.org

Професор: - Где су ми ципеле? Ученик: -На Вашим ногама! Професор: -Срећа што сте их видели, иначе бих ишао кући босоног.

Мама:- Јеси ли поправио ону јединицу? Перица:- Нисам, била је написана хемијском.

-Сине зашто плачеш? -Сањао сам да је изгорела школа. -Не плачи, то је био само сан. -Знам, зато и плачем.

Пошто је почeo писмени задатак из математике, наставник каже Перици:- Надам се да те овог пута нећу ухватити да преписујеш.- И ја се надам, господине професоре.

Разговарали ученици на општинском такмичењу у чијој школи је која рекреација најразвијенија и каже Мујица:- "У нашој школи је веома развијена рекреација, а посебно прескакање лекција и трчање од школе на 100 м."

На часу математике учитељ пита Златка:- "Ако једна зграда има пет спратова, а до сваког спрата води по 20 степеница, колико степеница треба прећи да би стигао до петог спрата?"- "Све", одговара Златко као из топа.

Каже отац сину:- "Кад год те погледам, ти никад не учиш. Шта то треба да значи?"- "То значи да ме стално гледаш."

Учитељица:- "Алене, овај твој састав о твом псу је исти као састав твог брата. "Ален:- "Па наравно. Исти је и пас."

НАШЕ ШАЛЕ

Тема је била техничко описивање, а ево колико је духовит био наш другар Андрија Станковић из VII3

Како користити пеглу

Као што видите, на пегли се налази пет дугмића. Прво зелено дугме је за паљење, а друго, црвено, је за гашење, а остале ћете сами открити. Немојте стављати прсте, а посебно не језик на металну површину. Ако покушате, открићете зашто смо вам ово рекли. Када пегли прође животни рок, баците је комшији у двориште, немојте загађивати канте и контејнере. Срећно!

Још мало занимљивости

О узвицима "Вала", "Море", "Бре"

У обичном говору наших људи: на улици, пијаци, или другде, у свакидашњим разговорима, препиркама, весељима, па чак и у песми, врло често могу се чути узвици вала, море и бре. Шта стварно значе ове речи и како су доспеле у наш језик, у наш свакидашњи говор? Реч вала која се чује и као валај и валах, примили смо из турског језика, где значи исто што и наше богами. Реч вала може се наћи и у неким књижевним делима. Тако у "Причи о кмету Симану" Иве Андрића Симан каже аги: "Може, вала, и ово што се зове твоје постати моје, као што је и било". Море је узвик грчког порекла. Некад, у старом грчком језику, море је значило: "Будало". Данас ова реч нема тако погрдно значење, али се извесна оштрина ипак задржала, па њоме најчешће изражавамо претњу, љутњу или негодовање. Узвик море ушао је и у народну песму. У песми "Краљевић Марко оре царске друмове" Турци се обраћају љутито Марку: "Море, Марко не ори друмова! А он им одговара: "Море, Турци, не газ те орања!"

Узвиком море могу се исказати и друкчија осећања: дивљење, чуђење, одобравање и друго. Вук Каракић је у свом Српском речнику забележио глагол морекати што значи "обраћати се некоме узвиком море" Узвик бре смо примили од Турака, а они су га преузели од Грка. Тешко је установити шта је та реч икад значила, али данас се њоме најчешће изражава претња, чуђење или подстицање. Њоме се скреће и пажња саговорнику. И вас су, сигурно, у препуном аутобусу или гужви некад опоменули: "Што се, бре, гураш?"

Речи вала, море и бре, употребљавају се само у тзв. "обичном", свакодневном говору у одређеним крајевима нашег говорног подручја. Свакодневном говору људи из тих крајева дају посебну живост и особеност, "локалну боју". Оне не припадају нашем књижевном језику у целини. Употреба ових узвика није баш пристојна.

Из књиге Милана Шипке "Приче о речима" издвојила Јелена Костић VII3

ОВО СМО МИ...

